

Եղիշե Չարենց

Ուրվականս նոր

Չեմ ճանաչում ինքս ինձ,
Չգիտեմ ես էլ,
Թե ո՞վ իսկեց ինձանից
Մի ոսկի տեսիլ:
Փողոցներում հեռավոր
Ու անմարդ, ու մութ,
Ես տեսնում եմ դեմքս նոր՝
Անորոշ ու սուտ:
Ես տեսնում եմ՝ մշուշում
Մեկը, մոլորված,
Դեզերում է ու հիշում
Դարպասները բաց...
Դարպասները, որ երեկ
Փակվեցին մթում,
Որ շրջիկը, հուսաբեկ,
Չդառնա էլ տուն...

1916